

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206024
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5317206024.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej C. N., D.. XX.X.XXXX, N. S. G. X, XXX XX H., o zaplatenie istiny 315,74 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 63,04 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 63,04 € od 1.5.2017 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. sa na základe skutočností uvedených v žalobe, doručenej súdu dňa 19.10.2017, domáhal voči označenej žalovanej vydania rozhodnutia, ktorým by jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 315,74 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 20.12.2014 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenej pôžičky poskytnutej žalovanej na základe zmluvy zo dňa 26.4.2012. Uplatnil i náhradu trov uvedeného sporového konania.

2. Žalovaná, ktorej bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 18.12.2019, sa k žalobe písomne nevyjadrila, v spore zostala nečinná.

3. Vo veci v súlade s § 297 CSP súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval. Podľa § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Urobil tak vyhláškou, ktorá bola vyvesená dňa 12.10.2020 a zvesená dňa 17.11.2020.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.4.2012, prehľadom splátok a úhrad na čl. 9 - 11, predžalobnou upomienkou čl. 13, vrátane doručenky k nej čl. 14, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 31.12.2014 čl. 8 a všeobecnými obchodnými podmienkami čl. 16. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

5. Pôvodný žalobca (veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 26.4.2012 zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 641113, na základe ktorej bola žalovanej schválená výška pôžičky 400,- €, pri celkových nákladoch žalovanej ako spotrebiteľky vo výške 348,80 €, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť formou 60 mesačných splátok po 12,48 €. Z textu zmluvy vyplýva ďalej i

hodnota RPMN 32,03 %, priemerná hodnota RPMN 45,23 %, ročná úroková sadzba fixná 32,03 % a termín konečnej splatnosti 4/2017.

6. Žalovaná z uvedenej pôžičky uhradila splátky spolu vo výške 336,96 €. Keďže porušila zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, listom zo dňa 29.10.2014, označeným ako „Predžalobná upomienka“, pôvodný žalobca ako veriteľ žalovanú vyzval k úhrade dlžných splátok v celkovej výške 9,94 € a upozornil ju na možnosť úver celý jednorázovo zosplatiť v prípade, že nedôjde do 5.12.2014 k úhrade splátky splatnej v mesiaci august 2014. Keďže k úhrade dlžnej sumy napriek tomu nedošlo, pôvodný žalobca úver zosplatiť, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 31.12.2014, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, v ktorom požadoval úhradu sumy 321,06 €.

7. Nakoľko v priebehu sporu, a to ku dňu 1.1.2018, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla v dôsledku jej rozdelenia a následného zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, súd uznesením č. konania 8Csp/79/2017-96 zo dňa 5.11.2019 rozhodol o pokračovaní v spore so žalobcom Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako právnym nástupcom, ktorý v rámci projektu rozdelenia uzavretého dňa 11.12.2017 medzi pôvodným žalobcom ako zanikajúcou spoločnosťou a spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov VÚB, a.s. a VÚB Leasing, a.s., ako nástupníckymi spoločnosťami, preukázal prevzatie pohľadávky z uvedenej zmluvy. Už dňa 30.11.2017 pôvodný žalobca ako postupca so žalobcom ako postupníkom uzavrel rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok a dňa 19.2.2018 aj žiadosť o postúpenie a prevod, na základe ktorých došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v uvedenom spore na súčasného žalobcu. Uvedenými skutočnosťami sa súd zaoberal už v uznesení č. konania 8Csp/79/2017-110 zo dňa 1.4.2020, ktorým rozhodol o pripustení zmeny právneho nástupcu pôvodného žalobcu, teda spoločnosti VÚB, a.s., na súčasného žalobcu, teda spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.

8. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi pôvodným žalobcom a žalovanou (26.4.2012), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 OZ z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f), i) a k) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy

o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 OZ ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaná zaviazala právnomu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa, s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovanej nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

11. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len sčasti. Nakoľko úver poskytnutý na základe vyššie uvedenej zmluvy vyhodnotil ako spotrebiteľský, zmluvu podrobil súdnemu prieskumu z pohľadu zákonom predpísaných náležitostí a dospel k záveru, že niektoré z nich v zmluve absentujú, čo má za následok, že úver na základe zmluvy poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, v spojení s ním ani splatnosť jednotlivkej splátky podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ a nakoľko súd dospel k záveru o neplatnom dojednaní ročnej úrokovej sadzby, ustálil, že v zmluve absentuje i údaj podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ.

12. V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru súd poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Vychádzajúc z jazykového a logického výkladu znenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený termín, ktorým je konkrétny dátum/deň. V tomto smere je zákon jednoznačný. Ide o údaj, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napríklad z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nepochybne nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písmenom k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmene f) citovaného ustanovenia iný výklad, než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (Krajský súd v Prešove 17Co/2/2015). Údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený zreteľne a jasne pre každého, teda aj pre tzv. priemerného spotrebiteľa. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Krajský súd v Prešove 2Co/72/2015). Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno mať zato, že tieto predpoklady možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve (Krajský súd Košice 16Co/267/2015).

13. V danom prípade dokonca absentujú v zmluve akékoľvek údaje týkajúce sa splatnosti splátok, či už prvej splátky, každej ďalšej splátky alebo splátky poslednej, a to dátum splatnosti v kalendárnom mesiaci, aby si prípadne žalovaná spotrebiteľka mohla v spojení s počtom mesačných splátok 60 termín konečnej splatnosti sama vypočítať. V týchto súvislostiach potom bolo možné konštatovať, že zmluva vlastne neobsahuje ani náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, keďže v nej absentuje termín splatnosti jednotlivkej splátky. Pokiaľ aj z bodu 6 všeobecných obchodných podmienok označeného ako „Podmienky splácania“ vyplýva, že pokiaľ nie je v zmluve alebo splátkovom kalendári, či v podmienkach ustanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Tieto všeobecné obchodné podmienky nemôžu nahrádzať náležitosti, ktoré má obsahovať už samotná zmluva. Všeobecné obchodné podmienky majú obsahovať len údaje spresňujúceho, vysvetľujúceho charakteru. Navyše, vy danom prípade na všeobecných obchodných podmienkach absentuje podpis žalovanej, preto súd nemohol bez pochyb ustáliť, že by sa s nimi pred uzavretím zmluvy skutočne i oboznámila. Vo vzťahu k vyhláseniu klienta pod bodom VII v samotnej zmluve, v zmysle ktorého mala žalovaná ako dlžník prehlásiť, že sa so všeobecnými obchodnými podmienkami oboznámila a súhlasila s nimi, súd poukazuje na to, že ide o zmluvu formulárovú, vopred pripravenú, ktorú žalovaná mohla prijať len ako celok.

14. Súd sa zaoberal i ďalšou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ, úrokom z úveru, ktorý bol v zmluve uvedený vo výške 32,03 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia. Súd poukazuje na to, že výška priemernej úrokovej miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v mesiaci apríl 2012, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, podľa údajov evidovaných a zverejňovaných Národnou bankou Slovenska, predstavoval ku dňu uzavretia zmluvy 12,89 %. Úrok uvedený v zmluve predstavuje viac než jeho dvojnásobok. Už Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012 stanovil, že neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Hoci sa nebankové subjekty spravidla bránia uvedenému porovnaniu, s poukazom na rozdiely či už v zabezpečení pohľadávok z úverov, a teda aj rozdielu v riziku splácania úverov pri nebankových subjektoch, súd do istej miery síce môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi, ale aj táto výška je limitovaná, najmä všeobecnými ustanoveniami vyplývajúcimi z občiansko-právnych vzťahov, a to z § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Hoci Občiansky zákonník ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné úroky dojednať, z tejto skutočnosti samo o sebe nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela výslovne len od dohody účastníkov zmluvy. Práve pod vplyvom neprimerane žiadaných vysokých úrokových sadzieb zo strany nebankových subjektov, v danom prípade i žalobcu, bola zákonná úprava nevyhnutnou. Do civilného práva bola zavedená úžera, a to v § 39a zákonom č. 106/2014, ktorý nadobudol účinnosť od 1.6.2014, ktorým bol Občiansky zákonník novelizovaný. Súd s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo vydané dokonca pred uzavretím spornej zmluvy, konštatuje, že neprichádza do úvahy moderácia neprimerane vysokých úrokov súdom, pretože s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka možno od zmluvy dojednanie o úroku oddeliť, preto dohodu o úroku súd považuje za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko prijal záver, že výška úroku je dojednaná v rozpore s dobrými mravmi.

15. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

16. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd ustálil, že úver na základe vyššie špecifikovanej zmluvy o pôžičke treba považovať za úver bez úrokov a poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanej skutočne poskytol a ktoré mu žalovaná nevrátila, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a uhradenými splátkami. So žalobcom predloženého výpisu čerpania splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná z poskytnutého úveru 400,- € uhradila 336,96 €. Preto podľa názoru súdu patrí žalobcovi plnenie, ktoré žalovanej skutočne poskytol, a to v rozsahu 63,04 €. V tomto rozsahu preto súd žalobe ako dôvodnej vyhovel. Vo zvyšku žalobu z už vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodnú zamietol.

17. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol aj nárok na úrok z omeškania. Uplatnil ho v zákonnej výške 8,05 % ročne od 20.12.2014. K okamihu vzniku omeškania však neprodukoval žiadne konkrétne skutkové tvrdenia či dôkazy. Ako sám v žalobe uviedol, k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru doručku nepripojil. Súd nemal za preukázané, že uvedené oznámenie - zosplatnenie úveru sa dostalo do dispozície žalovanej, že žalovaná sa skutočne dozvedela, že jej úver bol predčasne zosplatnený a že s celou jeho výškou sa dostala do omeškania a kedy. Súd vzhľadom k obsahu zmluvy preto ustálil, že žalovaná bola povinnou plniť zo zmluvy najneskôr posledným dňom v mesiaci apríl 2017, preto od nasledujúceho dňa, teda od 1.5.2017, sa dostala preukázateľne do omeškania.

18. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 315,74 € (100 %), súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplatenie sumy 63,04 €

(19,97 %). V tomto rozsahu mal úspech žalobca. Na strane druhej úspech žalovanej predstavoval 80,03 %. Čistý úspech žalovanej tak bolo potrebné ustáliť na 60,06 %. V tomto rozsahu vznikol žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu však bolo možné prijať záver, že žalovanej v tomto spore žiadne trovy nevznikli, preto súd, postupujúc v súlade s článkom 17 základných zásad CSP, bez potreby vydania ďalšieho samostatného uznesenia o výške náhrady trov konania (v zmysle § 262 ods. 2 CSP), ktorá by v danom prípade predstavovala 0,- €, náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.